

ಕರ್ತೆ

ಮನಸೆಗೆ ಕರೆತಾರದ ಹಾಗಾದರೆ ಅಮೃನಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು?
 ಮಿಹಿರ ತಳಮಣಿಸಿದ. ಇಂತಹುದೊಂದು ಸಂಭರ್ಚ
 ಬರುತ್ತದೆಂದು ಗೂಡಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅಪ್ಪುನ ಮಾತು ಕೇಳಿಯೇ
 ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ. ನಿಜ ಇಲ್ಲಿ ನೇಲ ಸೂರು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ,
 ಇದ್ದರೂ ಬೆಲೆಯಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು?
 ನೆಂಟಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವುದು?
 ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತು
 ಒಂಚಾರು ನೇಲ ಕೊಡಿ ಎಂದು? ಅಂತಿಮ ಯಾನದಲ್ಲಿ
 ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಈ ಅವಮಾನ... ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಪ್ಪನ ಆತ್ಮ
 ಎನ್ನುವುದಿದ್ದರೆ ಅದೆಮ್ಮೆ ನೋಂದಿತೋ? ಅಮೃನಿಗೆಮ್ಮೆ
 ನೋವಾಗಲೀಕ್ಕಿಲ್ಲ? ತಾನು ಕೇಳುವುದು ಅವರು
 ನಿರಾಕರಿಸುವುದು... ಮುಳಿ ಕೆಡುವುದು...

ಮಿಹಿರ ಮನದಲ್ಲೇ ತೀವ್ರಾನಿಸಿದ. ಅಮೃನನ್ನು
 ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿಸುವುದು. ನೋಂದರೂ
 ಬಹಳ ಪ್ರಾಕ್ತಿಕಲ್ಲ ಆಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಖಾದ್ಯರಿಂದ
 ಅಪ್ಪ ಕವ್ವ ಆಗಲೀಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನಿಸಿ
 ಮೊಬ್ಬೆಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಾಡಿಸಿ ಕಿವಿಗಿಟ್ಟು. ರಾಶಿ

